

REMÉNYI JÓZSEF:

Forradalmak előestéjén

Csapravertek ennyi, annyi,
sőt több hordó bort, aztán
elhitték, hogy vidám a sors,
miközben az éjszakán,
átment ennyi, annyi, sőt több
rettenet, ők mulattak.
Részeg szálból röhejt szóttek,
ürbe lyukat fúrhattak.

Harmattól a gyepek könnyet kért,
a zavart szó világos
híreket várt a távortól,
míg a rontás csilláros
fénye hullott rájuk, bőgtek
s ittak, ittak, ittak ők,
nem is tudták, hogy kicsodák,
szédítők vagy szédülők.

Elvágódtak, el a padlón,
el a világ termében.
A poharat összeverték
életük éjjelében.
Nőt cibáltak, tükröt zúztak,
rabjai a mánornak.
Nem hallották panasz-szavát
a nyomorgó tábornak.

Gőzölögve ott heverték
pénzzel vásárolt szennyben.
A fúriák bölintottak,
s rekedt torkú, idegen
jelszavakkal megrohanta
őket a nép, a szegény.
Ők, az urak, hortyogtak a
história szemetjén.